תקנות זכויות התלמיד (תנאים לבחינות הבגרות), התשס"ב-2002

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לחוק זכויות התלמיד, התשס"א-2000 (להלן - החוק), ובהתייעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, אני מתקינה תקנות אלה:

1. זכות להיבחן

תלמיד יהיה זכאי להיבחן בבחינת בגרות ממשלתית במסגרת מוסד החינוך שבו הוא לומד במקצוע הבחינה וברמת הבחינה שבה בחר, אלא אם כן לא נתקיימו לגביו תנאים אלה:

(1) מקצוע הבחינה נלמד במוסד החינוך שבו הוא לומד לפי תכנית הלימודים שקבע משרד החינוך למקצוע הבחינה ולרמת הבחינה;

(2) התלמיד בחר ולמד את מקצוע הבחינה וברמת הבחינה שבהם בחר להיבחן, ותכנית הלימודים במקצוע הבחינה של הכיתה שבה למד, תואמת את דרישות תכנית הלימודים שקבע משרד החינוך, לצורך בחינת
הבגרות במקצוע שבו בחר להיבחן.

2. סייג לזכות

(א) עמד התלמיד בשני התנאים שבתקנה 1, יהיה זכאי להיבחן בבחינת בגרות במקצוע הבחינה וברמת הבחינה שבהם בחר להיבחן, זולת אם הצוות המקצועי במוסד החינוך, הכולל את מנהל המוסד, היועץ החינוכי, מחנך
הכיתה, המורה המקצועי המלמד את התלמיד את מקצוע הבחינה ורכז השכבה אם קיים כזה (להלן - הצוות המקצועי), לא אישר לו להיבחן בבחינת הבגרות מנימוקים מיוחדים שיפורטו בכתב.

(ב) התלמיד יהיה רשאי לערור על החלטת הצוות המקצועי שלא לאפשר לו להיבחן במקצוע הבחינה שבו בחר, לפני המפקח הכולל של משרד החינוך; החלטת המפקח הכולל סופית; בתקנה זו, "מפקח כולל" – כהגדרתו בתקנות חינוך ממלכתי (סדרי הפיקוח), התשי"ז-1956.

3. סמכות המנהל במקרים חריגים

על אף האמור בתקנות 1 ו-2(א) רשאי מנהל מוסד חינוך, במקרים חריגים ובהסכמת רוב חברי הצוות המקצועי, להתיר את השתתפות התלמיד בבחינות הבגרות גם אם לא נתקיימו התנאים לכך, כולם או מקצתם.

כ"א בתמוז התשס"ב (1 ביולי 2002)

לימור לבנת
שרת החינוך